

Tunhems Idrottssällskap

Förord

Vi som jobbat för att få ihop denna dokumentation har varit nödgade att göra vissa urval, den händelse, den matchen, de personerna runt planen som tittade på, det foto, eller de personer som kanske finns med vid ett flertal tillfällen när vissa andra inte kommer med alls. Vi behöver kanske inte grubbla över detta, det finns större problem i världen. Denna dokumentation har vi försökt få fram hur det var vid föreningens tillkomst på 1940-talet till den upphörde i mitten av 1960.

Vi har kunnat glädjas åt, att så många har engagerat sig genom att leta efter foton, tidningsklipp, matchreferat och inte minst intervjuer med gamla ledare och spelare. Något anspråk på att vara fulländade har vi ej, utan vi har försökt få fram hur det antagligen varit.

Troligen har vi missat en del personer, såsom spelare och ledare, det har i så fall inte varit vår mening.

Vi vill tacka Er som varit med om att dra ett strå till stacken, utan er hade det inte blivit någon dokumentation.

Ett samarbete mellan dokumentationsgruppen och Västra Tunhems Hembygdsförening.

FOTBOLLSSPEL PÅ PRÄSTÅNGEN I BÖRJAN PÅ 1920 TALET.

Detta foto på fotbollslaget är nog det tidigast kända från Västra Tunhem. Fotot är taget vid Nohaga i Prästgårdsängen. Knästående person tvåa från höger är Gustav Johansson Korsbogården.

När och hur började det?

Kjell Fredriksson var en av de första pojkarna som på tidigt 40-tal började fundera på att göra något för ungdomen. DE samlades i en kohage vid Fristorp, strax intill hemmet i slutningen vid Hunneberg.

Kjell var vid den tiden i 19-20 årsåldern. När han berättar detta för oss, är han en härlig farbror i 80 års åldern. Han berättar att vid starten hade han god hjälp av Gunnar, Karl och Gustav Fredriksson. Gunnar som var något av en ledar typ, fick åta sig sysslan som ledare för fotbollen. Men efter en tid övergick han till domarsysslan. Arbetet gjorde att Gunnar flyttade från trakten i unga år.

Fristorps kohage var en öppen glänta i slutningen mot Hunneberg, där ungdomarna spelade fotboll bland tuvor, stenar, träd och rötter, med egenhändigt gjorda fotbollsmål av slenor hopbundna med rep och snören.

Någon "fotbollsspelare" säger Kjell det var jag inte och har någ inte spelat någon match, men erinrar sig att vid ett tillfälle då han tittade på när Åsaka SK spelade fotboll på Kobergsvallen och de var en man kort, då ropade Åsakas lagledare till Kjell "hoppa ini laget, du kan väl stå där vid kanten" och det gjorde Kjell.

Föreningslivet har alltid varit Kjells stora intresse och det var inte konstigt att han var den som såg till att föreningens första sammanträde kom till stånd 1942 i sjukstugan i Hol, lokalen som många år framåt blev föreningens möteslokal och omklädningsrum.

Kjell Fredriksson blev vald till föreningens förste ordförande, i styrelsen hade han god hjälp av Helge Arvidsson, Birger Mogel, Anders Lindström och Olle Johansson.

Fristorps kohage var inte bara ett ställe där man spelade fotboll, det var även samlingsplats för människorna utefter bergskanten, som t.ex. vid midsommar och andra härliga sommarkvällar.

Under kalla vinterdagar kunde man åka "kringåttan" på Horrums dammar eller på "Söltet", en ofta översvärmad del av ån mot Kårebro. På ett suddigt foto 6X9 cm taget i Fristorps kohage i början av på -40 talet tror sig Kjell känna igen Anders Johansson, Gunnar Olsson, Orvar Svensson. Dessa pojker och några fler var egentligen upphovet till att det bildades en förening som fick namnet Tunhems Idrottssällskap.

1942 jobbade Kjell på Bryggums Säteri, som Johan Blomqvist då var ägare till, han frågade om föreningen skulle kunna få arrendera en bit mark av Bryggums utmarker till fotbollsplan. Frågan fick ett positivt svar och "Gränsens fotbollsplan" var ett faktum. Någon kostnad för arrendet var det aldrig tal om. Planen var en tidigare beteshage och här kunde man verkligen ropa "slå fåra" och fick då en någorlunda rak passning.

Yngre spelare var inte så förtjusta i att spela fotboll på Gränsen. Alldeles intill planen fanns en gammal jordkällare som tillhörde en "knektestorm" och denna besktös emellanåt av luffare som övernattade i den samma. Kontroll gjordes före träningens början att den var tom. Om så var fallet kunde alla vara med på träningen.

"Gränsen" och "Fristorps Kohage" användes parallellt under några år.

Gränsens fotbollsplan låg nära Mulltorps skola och utefter gamla Grästorpsvägen. Idag går riksväg 44 rakt genom det som en gång var idrottsplats.

Utöver fotboll bedrevs även friidrott av bygdens ungdomar. Torsten Nordblom och Ingvar Berntsson från Börsle, tränade löpning, hopp, terränglöpning och kula, en rund kullersten fick fungera som kula. Senare kom specerihandlare Helge Johansson i Hol in i bilden och var en drivande kraft i friidrott. Helge var ju en av Sveriges bästa medeldistanslöpare på sin tid. Av friidrottarna som Kjell mins var Julius Karlsson, en duktig diskuskastare samt David Högberg en mycket bra kulstötare.

Ordförandeskapet i Tunhems IS har innehafts av bl.a. Kjell Fredriksson, Ragnar Öman, Ture Olsson, Helmer Strömdahl, Sven Strömdahl samt Sten-Olof Friberg.

FREDRIKSSONS HAGE VID FRISTORP

Här på denna vackra äng stod Tunhems IS vagga.

Allt var inte vackert, detta alkärr som ligger norr om den så kallade planen, var nästan alltid fyllt med illaluktande vatten. Fotbollar av modell 40-talet som varit i sörjan och badat och som sedan nickades, var som en lättare hjärnskakning.

Detta slånberressnår som fortfarande i dag växer här på samma plats som då, har Sven Jansson många mindre trevliga minnen av. Fotona tagna av Bengt Strömdahl juni 2002.

Gränsens fotbollsplan 1940-talet

Husgaveln som vetter mot fotbollsplanen på fotot tillhör Gränsens småskola. OBS! Fotbollen som skyftar över hustaket.

Nedan två fotbollslag från 1940-talet

Fridhem

Underr 1940-talet var Fridhem i Nygårdspark en av de platser som Tunhems ungdomar träffades på. Här tränade man fotboll och friidrott. Här fanns bl.a. en hoppgröp, ville man springa 1500 m så motsvarade det sträckan Fridhem- Bråten tur och retur.

När fotbollsträningen bedrevs så fick de två stora träden, som än i dag växer ståtligt på grönområdet vara naturliga målstolpar.

Komarstan och Enerdalen

Komarstan var för Tunhems ungdomar på 40 och 50 talet dåtidens isstadion. Den lilla sjön som ligger ca 400 meter norr om Aleklev och 40-50 meter från bergskanten frös tidigt vintertid och blev ett välbesökt ställe för skridskoåkning mm.

I Enerdalen tränades det fotboll under 30 och 40 talet. Här på denna öppna plats som säkert har en lutning på 8-10% lirades det boll. En kalkkälla i bergskanten fick fungera som bad och duschställe. Här i Enerdalen fanns även en dansbana på 30 talet, dit Flogets befolkning drog för att ta en svängom.

Två män från Floget som hejade på Tunhems IS

Vi börjar med Axel Öman som jobbat på Pappersbruket i Vargön. Han var en gladlynt person med många historier och hade lätt för att prata och skratta. Jag minns från min barndom hur Axel kom på vägen med klapprande trätoflor och hatten på nacken och med bolmande pipa nästan rakt upp som ett lokomotiv. Då sa pappa " titta nu kommer Axel Öman i full fart, han har säkert något nytt att berätta". Axels fru Lovisa var också mycket omtyckt för bl.a. för hennes bakning. Vi små pojkar fick alltid komma när baket var färdigt och fick en honungsmörgås av det varma brödet. Det var ingen som kunde göra så goda maränger som Lovisa. Tillsammans var dom ett förnämligt danspar som kunde stryka schottis vilket var sällsynt. På bilden ser vi också Ragnar Öman som bodde hos Lovisa och Axel, en av de bästa i både bandy och fotboll i Tunhems IS.

Några ord om Sigfrid Andersson eller "Lellesiffri, Andreassiffri eller Pytten". Som ni förstår har kärt barn många namn. Han var TIS främste supporter och jag minns särskilt vid ett tillfälle vid en bandymatch på Eldmörjan. Tunhem skulle möta Vargöns B-lag och ledde i halvlek med 1-0. Detta gick Vargöns ära för när , så dom satte in 4-5 A-lagsspelare andra halvlek och kunde vinna. Men då skulle ni sett Sigfrid. Han var fly förbannad och skällde ut alla ledare och andra som kom i hans närhet. Sigfrid var mycket godgiven och till påsk köpte han en massa raketer och smällare som han delade ut till ungdomarna. Han skulle även avfyra smällare själv, men den smäll för tidigt. Detta var verkligen tragiskt, för han miste sitt ena öga.

Sven Jansson 2002-11-27

Träningsplan "Murrevi"

Under första delen av 1950 talet, bedrevs så kallad träning på "Murrevi", en mindre träningsplan som låg granne med Gunnar "Murren" Holmins bostad ca 300 meter nordost om hembygdsgården.

Planen hyrdes av Kurt Magnusson, årshyran va 20 kronor.

Namnet "Murrevi" har tillkommit efter Gunner Holmins smeknamn "Murren", det var säkert fler människor i bygden som kände honom under smeknamnet än riktiga namn. hans smeknamn än hans riktiga namn.

Planen var kanske en tredjedel av en plans storlek, något underhåll så som gräsklippning och dyligt förekom inte, det gräs som växte upp fick slitas ner av de träningsmedverkade.

Någon möjlighet att duscha eller tvätta sig efter träningen fanns inte, en del av de tränande tog sig en cykeltur till Iggesjö uppe på Hunneberg för att bada. Cykelturen dit var för dessa en form av konditionsträning. "Murren" hade alltid en back dricka till avsalu till den som hade råd till sådana extravaganser.

Träningen bestod mestadels av att man delade upp

gruppen i två lag som fick spela mot varandra. Någon taktik eller konditionsträning förekom inte vad jag kan komma ihåg.

Vid varje träningstillfälle på "Murrevi" var givetvis Murren själv med liksom vid alla andra träningar på olika platser, han var väl i 50-60 års åldern spottade och fräste om man inte spelade fram honom så han fick "tåa" in ett mål eller två. Han gjorde alltid en piruett efter varje mål han gjort. Stod han kanske som en förebild till dagens olika målgester. Gunner förde statistik över antalet mål han gjort under året och även alla år han var med föresten.

Ett flertal gånger fick den så kallade träningen avbrytas, detta för att bollurslingen försvann in i snårskogen vid sidan av planen och resten av kvällen fick ägnas åt att leta efter den samma. Mer än en boll tror jag inte att föreningen ägde. 15-20 personer deltog för det mesta i träningen i ålder 13-60 år. Jag själv "Bengt Strömdahl" stod för det mesta på kanten och tittade på.

Ytterligare lite om Murren.

Gunnar hade utöver sitt stora fotbollsintresse även annat. Det hända ibland att någon kom på besök i den lilla röda stugan och att kortleken kom fram på bordet och kanske dracks det något som var starkare än vatten, allt under kontrollerade former.

Vid dessa tillfällen tog han gärna fram sitt två radiga dragspel och drog antingen Skrattpolka eller Där

näckrosen blommor. Repertoaren var inte så stor, men applåderna desto större.

Fiske var något som Murren gillade, framför allt på Hunneberg, där fanns fisk i ett flertal sjöar och då som nu krävdes det fiskekort för tillträde till desamma. Det har berättats att vid något tillfälle under fiskets gång, fick någon se en man komma mot honom. Murren var säker på att det var tillsyningsman som kom, han sprang för att få fatt på cykel, trampade i väg på skogsvägarna så det rök. han skulle till och med ha trampat utför Prästeklev och hem till sin stuga. Allt förmodligen i världsrekordtempo.

Fisket på berget bedrev för det mesta under natten, för tidigt på morgonen skulle Gunnar köra ut tidningar i bygden.

Detta var några axplock ur Gunnar "Murren" Holmins liv. Han föddes 1897 och avled 1975.

Fotona tagna sommaren 2002 av Bengt Strömdahl.

Öjavallen

Under senare delen av 1940 talet bedrev Tunhems IS sin fotbollsträning och matchspel på Gränsens fotbollsplan, en mindre plan som låg ca 400 m sydost om Mulltorps skola. I dag går riksväg 44 över platsen där planen låg.

I början av 1950 talet beslöts på ett medlemsmöte att bygga en ny idrottsplats i Hol. Väster om bebyggelsen fanns ett gammal soldattorp med ett flertal delägare. Bland dom Fam. Fält och Fam. Pettersson i Artorp. Detta har berättats av "Gulli och Hugo i Mara" alltså Gulli och Hugo Karlsson.

Den del som Fam. Fält ägde, skänktes av dom till föreningen, på villkor att familjen fick gå in gratis på Tunhems IS hemmamatcher. Hur köpet mellan Petterssons och föreningen kom till eller vad köpesumman var, har inte gått att få reda på.

Helge Fält som var något av en mångsysslare, fick i uppdrag att plöja och harva marken där planen skulle ligga. Ett flertal av föreningens medlemmar ställde upp för att kratta marken någorlunda jämn. Gräsförsådden gjordes sedan med Fälts radsåningsmaskin. Ett flertal år efter sådden kunde man tydligt se raderna efter maskinen, som för övrigt inte gick parallellt med planens längdriktning. Många var de bortalag som retade sig på detta. Murrevi som varit träningsplan de sista åren, hyrdes fram till 1954. Den lokala väg som gick från landsvägen till fotbollsplanen kunde knappast kallas väg sista biten. En framställan till kommunen gjorde som ett penningbidrag till vägmateriäl. K-J Höglund som då var tillsyningsman fick förfrågan och kommunen beviljade ett anslag av 1000kr till materialet.

Några omklädningsrum fanns inte på Öjavallen, så frågan gick åter till K-J Höglund, om man kunde nyttja den gamla sjukstugan, som även det beviljades.

Föreningen sökte inträde i Riksidrottsförbundet och Svenska Fotbollsförbundet 1954.

Ett medlemsmöt beslutade att Öjavallen skulle invigas med pompa och ståt den 4 juli 1954.

På invigningsdagen ordnades ett par fotbollsmatcher, dels mellan Dam och Gubblag och match för seniorerna. Vidare fanns chokladhjul, tombola, läskedrycks- och konfektyrförsäljning. Som invigningstalare var Ragnar Fock kommunalfullmäktiges ordförande. Vidare uppträdde den kända skådespelerskan Inga Gill. Enligt kassaboken var hennes arvode 75 kr.

Netto förtjänsten från invigningsfesten blev ca 900 kronor.

Under festligheterna och vid många andra tillfällen, ställde många av damerna i Hol upp för att hjälpa till. Några av dom var Ester Larsson (Ljung), Margit Johansson, (Målarns) Karin Johansson, Elin Axelsson, Birgit Ljung, Alice Abrahamsson och många fler. Ingen nämnd ingen glömd.

Fotografierna från september 2002. Vid anteckningarna Bengt Strömdahl.

Folk runt planen.

Det är inte bara spelarna som är viktiga för att en match ska bli av med förhoppningsvis bra resultat, även människorna runt planen som arbetar och suporters som hejar fram laget.

Inom Tunhems IS fanns personer som på olika sätt engagerade sig. Vi vill här nämna några av dem vi minns särskilt från 40 och 50 talet.

Karl Fredriksson boende på Fristorp var en trogen åskådare, han missade nog inte en match som TIS spelade på hemmaplan. Han hejade på på laget och deltog själv i spelet genom att sparka i gräset så tuvorna rök när han själv bedömde att spelarna borde sjuta mot motståndarmålet. Efter matchen kunde man se var Kalle stått. Tala om engagemang och känsla för laget.

En annan supporters man minns var Nils Magnusson, en lugn och stillsam man som alltid fanns på plats vid sidan om planen, han samlade på matchreferat och tidningsklipp från tidningar runt om i bygden. Dessa har för oss blivit värdefull information när vi försökt dokumentera föreningen.

Helge Fält var en annan kämpe i föreningen han hade alltid tid över om hjälp fordrades. Han hade ju sin lantgård att sköta och har i skrivande stund fortfarande den. Hans verktyg och maskiner stod alltid till föreningens förfogande om något behövdes. Gårdens flakvagn fick alltid vara scen på föreningens sommarfester.

Två andra härliga supporters och spelare var Anders och Artur Karlsson. När Anders var med och spelade, var hans bror den verkliga pådrivaren. Man kunde höra honom ropa "Smocka Anders" när han närmade sig motståndarmålet.

John Havenström som tillsammans med mor och syster bodde i gamla sjukstugan var under många år föreningens materialförvaltare. Sjukstugan som användes till omklädningsrum och klubblokal av föreningen i ett flertal år, var ett av Johns skötebarn. Han stod för städning av lokaliteterna, skötsel av fotbollskängor, så som dobbning och infettning av desamma. Han skulle också se till att tvättvatten fanns uppumpat i baljor efter matcher och träningar för dom som önskade tvätta sig.

Andra personer som måste nämnas var Gunnar "Murren" Holmin, Sigfrid "Lellesiffi" Andersson och Axel Öman, men deras

berättelser kommer på annan plats i skriften.

Vad hade fotbollen i Tunhems IS varit utan kvinnorna. Det var nämligen ett antal som alltid fanns på plats vid matcherna och som hjälpte till men olika saker t.ex. ta emot inträdesavgift, sälja lotter och efteråt tvätta och vårda spelardräkterna. Med risk att vi tappat bort vissa personer, vill vi ändå nämna Birgit Ljung, Margit Johansson, Ester Ljung Larsson, Karin "Målarn" Johansson, Alice Abrahamsson samt Elin Axelsson. Alla boende i Hol.

Efter matcherna kunde man ibland se dessa damer vandra vägen till kiosken i Bryggum för att inhandla söndagsgodis.

Sjukstugan i Hol, Tunhems IS klubblokal.

Beslut om att bygga en sjukstuga i Hol, togs av Västra Tunhems kommun 1906. Kostnaden fick inte överstiga 9000 kronor, (kalkylen höll inte). Under åren 1918-21 härjade spanska sjukan och då var sjukstugan fullbelagd.

1936 byggdes sjukstugan om till skollokal och 3 lägenheter om vardera ett rum och kök.

Familjen Bror och Alice Abrahamsson, fam. Havenström, fam. Sverre Gustavsson, fam. Arvid och Helga Augstsson samt fam. Algot och Margit Johansson var en del av de hyresgäster som bott där.

Samlingssalen och tillhörande tambur nyttjades till vitt skilda ändamål såsom, Baptistkyrkans Söndagsskola, föreläsningar till kiotikonbilder, politiska möten och militärföreläsning under andra världskriget. Men det var nog Tunhems IS som nyttjade lokalen mest.

När Örjavallen togs i bruk 1954 så fanns det ej något omklädningsrum där, sjukstugan blev därför det ställe där föreningen fick byta om till tränings- och tävlingskläder mm. de 400-500 metrarnas språngmatch till och från fotbollsplanen var nog för många "mer än uppvärmning". Tamburen och samlingssalen nyttjades av hemmalaget och bortalaget för ombyte.

De duch och tvättmöjligheter som fanns till förfogande efter matcher och träningar, var ett par stora zinkbaljor med kallt vatten direkt från gårdspumpen. Någon gång kunde det vara "varmvatten" då någon förutseende fyllt vatten i baljorna före matchstart och då kunde kanske vattnet hålla en temperatur av ca +15 grader C. En garderob i sjukstugans tambur nyttjades som materialförråd.

Materialförvaltare tillika drickaförsäljare under stora delar av 1950 talet var John Havenström och Helmer Strömdahl. Jag själv var under några år på -50 talet och kommer mycket väl ihåg när matcherna skulle spelas och skomakarläst, hammare, läderdubb mm, skulle dras med de 400-500 metrarna till planen. Omdubbning var en ständig återkommande syssla under matcherna på grund av den stenhårda planen.

Föreningen bedrev även gymnastik och pingisverksamhet i lokalen under vinterhalvåret. Någon värmekälla att tala om fanns inte, så det gällde att hålla värmen på annat sätt.

Under 1959-1960 byggdes omklädningsrummet upp på Öijavallen.

Gymnastiksalen i Mulltorpsskola fick också nyttjas vintertid. Där bedrevs pingpongspel och gymnastik. Här fanns tillgång till bastu och dusch, detta var faciliteter vi inte vana med sedan tidigare. Arne Tammers träningsprogram under ledning av Kjell Abrahamsson är något vi väl kommer ihåg.

Sjukstugan revs 1961. Bror Abrahamsson och Helmer Strömdahl lade anbud på rivningen och fick detsamma.

Minnesanteckningar Bengt Strömdahl.

Invigningsfest på Öijavallen 4 juli 1954.

Kjell Olsson och Åke Ekman stod för en del av det musikaliska uppträdandet under festligheterna. VÄNERSBORG (Ny Tid).

Invigningen av Tunhems Idrottsplats gynnades av utmärkt väder. Vilket gjorde att publiktillströmningen var god.

Kommunfullmäktiges ordförande Ragnar Fock höll invigningstalet där han bl.a. framhöll att idrottsplatsen kommit till på framställan av Tunhems IS. Han hoppades att den nya idrottsplatsen skulle komma att lösa ungdomarnas fritidsproblem på samma gång som den bidrar till att få fram idrottsmän av klass inom bygden. Samtidigt som han offentliggjorde namnet på idrottsplatsen - Öijavallen-förklarade han den invigd.

Fotbollsmatchen mellan Tunhems IS och Vänersnäs IK resulterade i seger för gästerna med 5-1, sedan hemmalaget haft ledningen i pausen med 1-0. I andra halvlek släppte försvaret efter och på några minuter

hade gästerna hunnit göra fyra mål. Tunhems största brist var ytterhalvornas oförmåga att understödja kedjan. Målet vaktades av Rune Nollåker, som trots baklängesmålen gjorde bra ifrån sig. Han var tillsammans med centerbacken Birger Mogel bäst i försvaret. I kedjan, som hade svårt att uträtta något positivt, lyckades högeryttern Arne Magnusson och centerforwarden Karl-Erik Mogel bäst.

Vänersnäs bars upp av Hugo Broman, f.d. VIF och han kan ta åt sig största äran av segern. Målgörare för gästerna högerinnern Fagerström och vänsterinnern Svensson vardera två samt centerforwarden Gustavsson, medan centerforwarden Mogel, nätade för Tunhem.

"Gubbmatchen" som följde efter A-lagsmatchen blev ett skojfriskt och underhållande tillställning där damerna sprang omkring i långa kjuvar och gjorde sitt bästa för att träffa gubbarnas mål.

Serier motståndarlag och spelare Tunhems IS.

Innan år 1954 deltog Tunhems IS i Vänersborgsserien, deltagande lag i denna serie var bl.a. Halvorstorp, Kassaretorpet, Mariero, Viljan och Tunhems IS.

Från 1954-1968, deltog föreningen i Götaälvdalsserien, Centralserien och Trollhätteortens reservlagserie.

Följande motståndarlag del tog i de serier Tunhems IS spelade, men vi har inte kunnat placera in lagen i respektive serie. Nol, Alvhem BK, Göta BK, Lilla Edet, Skepplanda, BTK, Upphärads IS, Skoftebyns IF, Fallen, TAIK, Båberg, Vänersnäs, Storegårdens BKI, IFK Vänersborg, Flakeberg, IK Gauthiod, Malma, Håkantorps. St. Levene, Arentorp, Stora Mellby, Magra och Halvorstorp. Föreningens färger på fotbollsdräkterna var röd tröja, vita byxor samt rödvita strumpor, andra uppsättningar var blå tröja, vita byxor samt blåvita strumpor.

Följande spelare har deltagit i Tunhems IS.

Målvakter: Bill Björn, Kurt Arne Axelsson Nils Olsson, Rune Nolåker, Sven Strömdahl, Allan Brandén, Göran Sandblom och Holger Arvidsson.

Utespelare: Birger Mogel, Arne Magnusson, Karl-Erik Mogel, Arne Larsson, Karl-Gustav Floberg, Bengt Ljung, Sten-Olof Friberg, Nils Ljung, Kjell Abrahamsson, Ragnar Öman, Ture Olsson, Orvar Svensson, Tage Jonsson, Sven Hoof, Steve Stråle, Ragnar Andreasson, Sven Wiklund, Jonny Johansson, Per-Olof Nolåker, Bengt-Åke Johansson, Rolf Abrahamsson, Ingemar Larsson, Lennart Johansson, Sven-Åke Törnqvist, Ingvar Öberg, Sven Lundin, Bror Albinsson, Nils Olsson, Torsten Rosenenberg, Erik Svensson, Gustav Olausson, Gunnar Söderlund, Kjell-Olof Fält, Stig Larsson, Bo Söderqvist, Rolf Karlsson Kalmertun, Sven Skoglund, Evert Albinsson, Åke Johansson, Yngve Sandblom, Georg Sandblom, Sven Karlsson, Sven Jansson, Jan-Olof Larsson och Ingvar Axelsson.

Bland de spelare som deltagit i föreningen vill vi särskilt framhålla Arne Magnusson, en slitvarg av stora mått inte enbart under matcher. Han klippte gräs på Öjvallan och transporterade då gräsklipparen på cykel hemifrån Arne skaffade bil tidigt och blev för den skull ofta den som transporterade laget vid bortamatcher.

Denna uppräknig är säkerligen inte fullständig, utan många fler har säkert bidragit till lagets goda insatser.

Skribent: Ragnar Lindström